

کتاب دانیال — ایک سو ساٹھواں نمبر

اہمیت نبوی آخرین رؤیای دانیال: آشکار ساختن حقیقت برای ایام آخر

Jeff Pippenger

2024-03-26

دانیال در باب دهم چنین معرفی می‌شود که به وسیله فرایند سه مرحله‌ای انجیل جاودانی، از ایام ماتم برخیزانده می‌شود. سپس جبرائیل تاریخ نبوی باب یازدهم را در اختیار دانیال قرار می‌دهد، و بدین سان تاریخ نور نهر عظیم حداقل را مشخص می‌سازد.

«بہت زیادہ قریب اور گہرے طور پر کلام خدا کے مطالعہ کی ضرورت ہے۔ خصوصاً دانی ایل اور مکاشفہ پر ایسی توجہ دی جانی چاہیے جیسی ہمارے کام کی تاریخ میں اس سے پہلے کبھی نہ دی گئی ہو۔ ممکن ہے کہ بعض پہلوؤں میں ہم رومی اقتدار اور پاپائیت کے بارے میں کم کہیں، لیکن ہمیں اُس بات کی طرف توجہ دلانی چاہیے جو انبیا اور رسولوں نے خدا کے روح کے الہام کے تحت لکھی ہے۔ روح القدس نے، خواہ نبوت کے عطا کیے جانے میں ہو یا بیان کیے گئے واقعات میں، معاملات کو اس طرح مرتب کیا ہے کہ یہ سکھایا جائے کہ انسانی عامل نگاہوں سے اوجھل رکھا جائے، مسیح میں مخفی ہو، اور آسمان کے خداوند خدا اور اُس کی شریعت کو سرفرازی دی جائے۔»

Дониёлро бихонед. Таърихи салтанатҳое, ки дар он ҷо тасвир шудаанд, нукта аст»
ба нукта ба хотир оред. Давлатмардон, шӯроҳо ва лашкарҳои пурқудратро
бубинед ва бингаред, ки чӣ гуна Худо амал кард, то ғурури одамонро хор
гардонад ва ҷалоли башариро ба хок афканад. Танҳо Худо бузург нишон дода
шудааст. Дар рӯёи пайғамбар Ё дида мешавад, ки як ҳокими пуриқтидорро
сарнагун месозад ва дигареро бармегузорад. Ё ҳамчун Подшоҳи коинот ошкор
мегардад, ки наздик аст салтанати абадии Худо ба барпо кунад,—Қадимулайём,
Худои зинда, Манбаи тамоми ҳикмат, Ҳокими замони ҳозира, Ошкоркунандаи
оянда. Бихонед ва дарк кунед, ки инсон, ҳангоме ки ҷони худро ба ботил боло
мебардорад, чӣ андоза ночиз, чӣ андоза заиф, чӣ андоза кӯтоҳумр, чӣ андоза
ғумроҳ ва чӣ андоза гунаҳкор аст»

روح القدس از طریق اشعیا ما را به سوی خدا، خدای زنده، به عنوان اصلی ترین موضوع توجه رهنمون می‌شود—به سوی خدا آن گونه که در مسیح مکشوف شده است. «زیرا برای ما طفلی مولود شده، و پسری به ما بخشیده شده است؛ و سلطنت بر دوش او خواهد بود؛ و نام او عجیب، مشیر، خدای قدیر، پدر سرمدی، و سرور سلامتی خوانده خواهد شد» [اشعیا ۹:۶].

«نوری که دانیال مستقیماً از خدا دریافت کرد، به ویژه برای این ایام آخر عطا شد. رؤیاهایی که او بر کرانه‌های اولای و حداقل، آن نهرهای بزرگ شینعار، دید، اکنون در حال تحقق‌اند، و همه رویدادهای پیشگویی شده به زودی به وقوع خواهند پیوست.» Manuscript Releases, جلد 16، 333، 334.

روح القدس در اعطای نبوت و «رویدادها» ی واپسین رؤیای دانیال، امور را «چنان شکل داد» که فصل نخست (ده)، همانند فصل آخر (دوازده)، تجربه قوم خدا را در ایام آخر بازنمایی می‌کند. شکل دهی آن سه فصل که نور نهر حقیقت را تشکیل می‌دهند، و «به ویژه برای این ایام آخر داده شد»، به گونه‌ای طراحی شده بود که تعریف سه مرحله‌ای «حقیقت» را حمل کند. در آن که نخست با آخر موافقت دارد، و میانه نمایانگر عصیان است، ما نه تنها ساختار واژه عبری «حقیقت» را داریم، که به وسیله حرف

نخست، سیزدهم و آخر الفبای عبری پدید آمده است، بلکه همچنین امضای آلفا و امگا را نیز می‌بینیم. دانیال باب دهم آن یکصد و چهل و چهار هزار نفری را معرفی می‌کند که هم رؤیای «حازون» دو هزار و پانصد و بیست سال را درمی‌یابند، و هم رؤیای «مره» دو هزار و سیصد سال را. آنان نه تنها آن دو رؤیا را درک می‌کنند، بلکه از تجربه عادل‌شمردگی به واسطه ایمان نیز برخوردارند؛ تجربه‌ای که از رؤیای مؤنث و سببی «ماراه» یعنی «ظهور» پدید می‌آید.

«برای ذهن و جان، همچنان که برای بدن، این قانون خداست که نیرو از راه کوشش به دست می‌آید. آنچه مایه رشد و پرورش می‌شود، تمرین است. در هماهنگی با این قانون، خداوند در کلام خود وسایل رشد ذهنی و روحانی را فراهم ساخته است.»

کتاب مقدس دربردارنده همه اصولی است که آدمیان برای آن که شایسته این زندگی یا زندگی آینده گردند، باید آن‌ها را درک کنند. و این اصول برای همگان قابل فهم است. هیچ‌کس که روحی برای ارج نهادن به تعلیم آن داشته باشد، نمی‌تواند حتی یک بخش از کتاب مقدس را بخواند، بی‌آن‌که از آن اندیشه‌ای سودمند به دست آورد. اما گران‌بهارترین تعلیم کتاب مقدس از مطالعه گاه‌به‌گاه یا گسسته حاصل نمی‌شود. نظام عظیم حقیقت آن چنان عرضه نشده است که خواننده شتاب‌زده یا بی‌اعتنا بتواند آن را دریابد. بسیاری از گنجینه‌های آن بسی ژرف‌تر از سطح نهفته است، و تنها با پژوهشی کوشا و تلاشی پیگیر می‌توان بدان‌ها دست یافت. حقیقت‌هایی که کلیت عظیم را پدید می‌آورند باید جست‌وجو شوند و گرد آورده شوند، «اینجا اندکی، آنجا اندکی.» اشعیا 28:10

«کمال که بدین‌گونه جست‌وجو شده و گرد آورده شوند، روشن خواهد شد که به‌تمامی با یکدیگر سازگار و متناسب‌اند. هر انجیل متمم انجیل‌های دیگر است، هر نبوتی شرح نبوتی دیگر، و هر حقیقتی بسط و گسترش حقیقتی دیگر. نمونه‌ها و رموز نظام یهودی به‌وسیله انجیل آشکار می‌گردد. هر اصل در کلام خدا جایگاه خود را دارد و هر واقعیت دلالت خاص خویش را. و این بنا به کامل، هم در طرح و هم در اجرا، برپدیدآورنده خود شهادت می‌دهد. چنین بنایی را هیچ ذهنی جز ذهن نامتناهی نه می‌تواند تصور کند و نه پدید آورد.»

«در جست‌وجوی بخش‌های گوناگون و بررسی ارتباط میان آن‌ها، والاترین قوای ذهن انسان به فعالیت‌های شدید فراخوانده می‌شود. هیچ‌کس نمی‌تواند به چنین مطالعه‌ای بپردازد، بی‌آنکه توانایی ذهنی خود را پرورش دهد.»

«و ارزش ذهنی مطالعه کتاب مقدس تنها در جست‌وجوی حقیقت و گردآوردن آن خلاصه نمی‌شود. این ارزش همچنین در تلاشی نهفته است که برای درک موضوعات عرضه‌شده لازم است. ذهنی که فقط به امور عادی و پیش‌پاافتاده مشغول باشد، کوچک و ناتوان می‌گردد. اگر هرگز به فهم حقایق بزرگ و دوردامن واداشته نشود، پس از مدتی توان رشد را از دست می‌دهد. به‌عنوان حفاظی در برابر این انحطاط، و محرکی برای تکامل، هیچ چیز با مطالعه کلام خدا برابری نمی‌کند. کتاب مقدس، به‌عنوان وسیله‌ای برای تربیت فکری، از هر کتاب دیگر، یا از همه کتاب‌های دیگر با هم، مؤثرتر است. عظمت موضوعات آن، سادگی باشکوه بیاناتش، و زیبایی تصویرپردازی‌اش، افکار را چنان برمی‌انگیزد و تعالی می‌بخشد که هیچ چیز دیگر نمی‌تواند. هیچ مطالعه‌ای نمی‌تواند چنان نیروی ذهنی ببخشد که تلاشی برای درک حقایق شگرف مکاشفه می‌بخشد. ذهنی که بدین‌سان با افکار نامتناهی در تماس آورده شود، نمی‌تواند جز آنکه گسترش یابد و نیرومند گردد.»

«و حتی بزرگ‌تر است قدرت کتاب مقدس در پرورش سرشت روحانی. انسان که برای مشارکت با خدا آفریده شده است، تنها در چنین مشارکتی می‌تواند حیات و رشد حقیقی خود را بیابد. او که آفریده شده است تا در خدا عالی‌ترین شادی خویش را پیدا کند، در هیچ چیز دیگر نمی‌تواند آنچه را

که اشتیاق‌های دل را آرام سازد و گرسنگی و تشنگی جان را سیر کند، بیابد. کسی که با روحی صادق و تعلیم‌پذیر کلام خدا را مطالعه می‌کند و می‌کوشد حقایق آن را درک کند، با پدیدآوردن آن در تماس قرار خواهد گرفت؛ و جز به انتخاب خود او، هیچ حدی برای امکانات رشد او وجود ندارد.»

«انجیل در گستره وسیع سبک‌ها و موضوعات خود، چیزی دارد که هر ذهنی را علاقه‌مند سازد و هر دلی را مخاطب قرار دهد. در صفحات آن، کهن‌ترین تاریخ یافت می‌شود؛ زندگی‌نامه‌ای که از همه به واقعیت زندگی نزدیک‌تر است؛ اصول حکومت برای اداره کشور و برای تنظیم خانواده—اصولی که حکمت انسانی هرگز همتای آن را پدید نیاورده است. در آن، ژرف‌ترین فلسفه، شیرین‌ترین و متعالی‌ترین شعر، پرشورترین و جانسوزترین بیان وجود دارد. نوشته‌های کتاب مقدس، حتی هنگامی که تنها از این حیث نگریسته شوند، از لحاظ ارزش، به گونه‌ای سنجش‌ناپذیر بر آثار هر نویسنده بشری برتری دارند؛ اما هنگامی که در نسبتشان با آن اندیشه مرکزی عظیم نگریسته شوند، دامنه‌ای بی‌نهایت گسترده‌تر و ارزشی بی‌نهایت بیشتر دارند. در پرتو این اندیشه، هر موضوعی معنایی تازه می‌یابد. در ساده‌ترین حقایقی که بیان شده‌اند، اصولی نهفته است که به بلندی آسمان‌اند و ابدیت را در بر می‌گیرند.»

«مرکزی مضمون کتاب مقدس، وه مضمون ے جس ے گرد پوری کتاب ے تمام دیگر مضامین جمع ہوتے ہیں: نجات کا منصوبہ، یعنی انسانی جان میں خدا کی صورت کی بحالی۔ عدن میں سنائے گئے فیصلے میں امید کے پہلے اشارے سے لے کر مکاشفہ کے اُس آخری جلالی وعدے تک، ”وہ اُس کا چہرہ دیکھیں گے، اور اُس کا نام اُن کے ماتھوں پر ہوگا“ (مکاشفہ 22:4)، کتاب مقدس کی ہر کتاب اور ہر عبارت کا حاصل اسی عجیب و جلیل مضمون کا انکشاف ہے،—یعنی انسان کی سرفرازی،—خدا کی وہ قدرت، ”جو ہمارے خداوند یسوع مسیح کے وسیلہ سے ہمیں فتح بخشی ہے۔“ 1 کرنتھیوں 15:57۔ Education, 123–125

در بخشی که همین‌اکنون نقل شد، تصریح می‌شود که کتاب مقدس، از هر منظر ادبی که بدان نگریسته شود، به مراتب برتر از هر اثر بشری است. خواهر وایت اظهار داشت: «در صفحات آن، کهن‌ترین تاریخ؛ زندگی‌نامه‌ای که از همه به حقیقت حیات نزدیک‌تر است؛ اصول حکومت برای اداره دولت و برای تنظیم امور خانواده—اصولی که حکمت انسانی هرگز بدان‌ها برابری نکرده است—یافت می‌شود. این کتاب دربردارنده ژرف‌ترین فلسفه، شیرین‌ترین شعر، پرشورترین و جان‌سوزترین بیان است»، و نیز اینکه «چنین ساختاری را هیچ ذهنی جز ذهن نامتناهی نمی‌توانست تصور کند یا پدید آورد.»

تمام قواعد شناخته‌شده بشری که معیارهای فراهم‌آوردن ساختار ادبیات را تعیین می‌کنند، در برابر کتاب مقدس فروتر می‌مانند. اصولی که در دانشگاه‌های علوم انسانی عرضه می‌شوند و تفاوت میان ادبیات متوسط یا فروتر را تا شاهکارهای ادبیات بشری مشخص می‌سازند، همگی به وسیله کتاب مقدس پشت سر نهاده می‌شوند. با در نظر داشتن این امر، شایسته است اذعان کنیم که اوج، فرجام عظیم شهادت نبوی سراسر کتاب مقدس، در آخرین رؤیای دانیال مجسم شده است. این رؤیا سنگ سر شهادت نبوی است، و در ادبیات بشری هیچ اوجی یافت نمی‌شود که به شهادت باب یازدهم دانیال، از آیه اول آغاز شده و تا باب دوازدهم آیه چهارم امتداد می‌یابد، نزدیک شود.

در کتاب مکاشفہ، همه کتاب‌های کتاب مقدس به یکدیگر می‌رسند و پایان می‌یابند، و در مکاشفہ همان خطوط نبوتی پی گرفته می‌شوند که در کتاب دانیال آمده‌اند؛ اما در نسبت با یکدیگر، کتاب دانیال نخستین ذکر است و مکاشفہ آخرین. هر چیز در نخستین ذکر وجود دارد، و هر چیز در کتاب دانیال نیز وجود دارد، و اوج این کتاب رؤیایی است که کنار نهر حذاقل به او داده شد. اوج رویدادهایی که در آن رؤیا به تصویر درآمده‌اند از آیه چهل آغاز می‌شود و تا هنگامی ادامه می‌یابد که کتاب در آیه

چهار باب دوازدهم مَهر شود. آن آیات، فرجام عظیم هر حقیقت نبوتی را که تاکنون به زبان آورده یا به قلم ثبت شده است، توسط مردان مقدس دوران کهن، از جمله خواهر وایت، نمایان می‌سازند.

آنچه در فصل یازدهم به آن نتیجه منتهی می‌شود، تاریخ‌هایی در درون همان فصل است که برای درک درست شش آیه پایانی فصل یازدهم شهادت می‌دهند؛ جایی که اکنون آن سه دشمن اژدها، وحش و نبی کذاب، جهان را به سوی پایان مهلتِ آزمون بشری رهبری می‌کنند. خواهر وایت این اصل درونی را به طور مستقیم مشخص می‌کند.

«ما وقتی برای از دست دادن نداریم. زمان‌های پراشوب در پیش روی ماست. جهان با روح جنگ به هیجان آمده است. به زودی صحنه‌های آشوبی که در نبوت‌ها از آن‌ها سخن رفته است، به وقوع خواهد پیوست. نبوت فصل یازدهم دانیال نزدیک است که به تحقق کامل خود برسد. بخش عظیمی از تاریخی که در تحقق این نبوت رخ داده است، بار دیگر تکرار خواهد شد. در آیه سی‌ام از قدرتی سخن گفته شده است که «محزون شده، باز خواهد گشت و بر عهد مقدس خشم خواهد گرفت؛ و چنین خواهد کرد؛ بلکه باز خواهد گشت و با آنان که عهد مقدس را ترک می‌کنند، همدستان خواهد شد. و لشکرها از جانب او برپا خواهند شد، و مقدس حصین را نجس خواهند ساخت، و قربانی دائمی را برخواهند داشت، و مکروه ویرانگر را برپا خواهند کرد. و آنان را که بر ضد عهد شرارت می‌ورزند، به چاپلوسی فاسد خواهد ساخت؛ اما قومی که خدای خود را می‌شناسند، استوار خواهند بود و کارهای عظیم خواهند کرد. و فهمیدگان قوم، بسیاری را تعلیم خواهند داد؛ لیکن ایشان روزهای بسیار به شمشیر و آتش و اسیری و غارت فرو خواهند افتاد. و هنگامی که فرو افتند، به مدد اندکی یاری خواهند شد؛ اما بسیاری با تملق به ایشان خواهند پیوست. و بعضی از فهمیدگان فرو خواهند افتاد تا ایشان آزموده و پاک و سفید گردانیده شوند، تا زمان آخر؛ زیرا که هنوز برای وقتی معین است. و پادشاه بر وفق اراده خود عمل خواهد کرد؛ و خویشان را سرافراز خواهد ساخت و خود را برتر از هر خدا خواهد شمرد، و بر ضد خدای خدایان سخنان شگفت خواهد گفت، و کامیاب خواهد شد تا غضب به انجام رسد؛ زیرا آنچه معین شده است، واقع خواهد شد.» دانیال 11:30-36.

«مناظری همانند آنچه در این کلمات توصیف شده است رخ خواهد داد. ما شواهدی می‌بینیم که شیطان به سرعت در حال به دست آوردن تسلط بر ذهن‌های انسان‌هایی است که ترس خدا را پیش روی خود ندارند. همه این نبوت‌های این کتاب را بخوانند و درک کنند، زیرا اکنون در حال ورود به زمان تنگی‌ای هستیم که درباره آن سخن گفته شده است.»

«و در آن زمان میکائیل، آن رئیس عظیمی که برای فرزندان قوم تو ایستاده است، برخواهد خاست؛ و زمان تنگی‌ای خواهد بود چنان‌که از هنگامی که امتی پدید آمده است تا آن زمان هرگز نبوده است؛ و در آن زمان، قوم تو رهایی خواهند یافت، یعنی هر که در کتاب مکتوب یافت شود. و بسیاری از آنان که در خاک زمین خفته‌اند بیدار خواهند شد، بعضی برای حیات جاودانی، و بعضی برای ننگ و حقارت جاودانی. و آنان که حکیم‌اند، چون درخشندگی افلاک خواهند درخشید؛ و آنان که بسیاری را به عدالت هدایت می‌کنند، مانند ستارگان تا ابدالآباد. اما تو، ای دانیال، این کلمات را پنهان دار و کتاب را تا زمان آخر مهر کن؛ بسیاری به هر سو رفت‌وآمد خواهند کرد و معرفت افزون خواهد شد.» دانیال 12:1-4. Manuscript Releases، شماره 13، 394.

در این بخش، خواهر وایت نخست به باب یازدهم دانیال ارجاع می‌دهد و سپس این اصل را مشخص می‌سازد که «بخش عمده‌ای از تاریخی که در تحقق این نبوت به وقوع پیوسته است، تکرار خواهد شد.» سپس او به طور مستقیم آیات سی تا سی‌وشش را نقل می‌کند و در پی آن این عبارت را می‌آورد که «صحنه‌هایی مشابه آنچه در این کلمات توصیف شده است، رخ خواهد داد.» پس از آنکه آیات سی تا سی‌وشش را مشخص می‌سازد و می‌گوید صحنه‌هایی مشابه آن آیات رخ خواهد داد،

آنگاہ پایاں مہلت فیض را مشخص می‌کند، زمانی کہ میکائیل در آیہ یک باب دوازدهم برمی‌خیزد۔ بدین‌سان، او آن ہفت آیہ را از ہم متمایز می‌سازد و آنها را در تاریخی قرار می‌دهد کہ بی‌درنگ پیش از برخاستن میکائیل واقع می‌شود۔

بیش از یک بار بہ تاریخچہ آیات سی تا سی‌وشش پرداختہ‌ایم، و این کہ چگونه با آیات چہل تا چہل‌وپنج دانیال یازدہ بہ موازات یکدیگر قرار دارند؛ و اکنون بررسی دیگر ادوار تاریخ نبوی در باب یازدہم را آغاز خواہیم کرد کہ در آن شش آیہ پایانی تکرار شدہ است۔ بااین‌حال، پیش از آن، بار دیگر خلاصہ‌ای کوتاہ از موازات آیات سی تا سی‌وشش با آیات چہل تا چہل‌وپنج ارائه خواہیم کرد۔

آیہ سی‌ام آغاز گزار از روم بت‌پرست بہ روم پاپی را نشان می‌دهد۔ این تاریخ انتقالی در بخش‌های گوناگون نبوی مطرح شدہ است کہ سال‌هایی چون ۳۳۰، ۵۰۸، ۵۳۳ و ۵۳۸ را مشخص می‌سازند۔ در گزار از پادشاهی چہارم بہ پادشاهی پنجم نبوت کتاب مقدس، نشانہ‌های نبوی دیگری نیز وجود دارد، اما در آیہ سی‌ویک، روم بت‌پرست بہ سود پاپیت برمی‌خیزد، چنان کہ این امر در شخص کلویس در سال ۴۹۶ بازنمایی شدہ است۔ قدرت‌های بت‌پرستی کہ در آغاز در این آیہ بہ وسیلہ کلویس نمایندگی می‌شوند، تا سال ۵۰۸ کار برطرف ساختن ہرگونہ مقاومت بت‌پرستانہ («مستمر») را در برابر عروج پاپیت بہ انجام می‌رسانند۔ جنگ‌های آن دوران در طی آن تاریخ، ویرانی را بر شہر روم وارد می‌آورند، چنان کہ با «مقدس حصین» بازنمایی شدہ است؛ و تا سال ۵۳۸، قدرت‌های بت‌پرست، پاپیت را بر تخت زمین می‌نشانند، و او سپس در شورای اورلئان قانونی دربارہ یکشنبہ وضع می‌کند۔

آیات سی‌ودو تا سی‌وشش جنگ خون‌ریزانہ‌ای را مشخص می‌کنند کہ پاپیت در طول ہزار و دویست و شصت سال اعصار ظلمت بر ضد وفاداران خدا بہ راہ انداخت۔ سرانجام، در آیہ سی‌وشش، پاپیت بہ پایاں خود می‌رسد۔ در آیہ چہل، ریگان اتحادی پنهانی با ضد مسیح برقرار کرد، و این نشان‌گر زمانی بود کہ مقاومت پروتستانیسم، چنان کہ در سال ۵۰۸ بہ تصویر کشیدہ شدہ است، از میان برداشتہ شدہ بود۔ تعہد ریگان بہ تأمین مالی و قدرت نظامی، بہ واسطہ «بازوانی» کہ در سال ۴۹۶ برای پاپیت برخاستند، بہ گونه‌ای نمونہ‌وار پیش‌نمایی شدہ بود۔ نابودی مقدس قوت روم بت‌پرست، کہ با شہر روم نمایانہ می‌شود، نمونہ‌ای از ناپودی قانون اساسی ایالات متحدہ در قانون یکشنبہ قریب الوقوع است، زیرا قانون اساسی، مقدس قوت ایالات متحدہ است۔ در قانون یکشنبہ، پاپیت بار دیگر بر تخت زمین نشانہ خواہد شد، چنان کہ سال ۵۳۸ آن را نمایاں می‌سازد۔

آنگاہ واپسین دورہ آزار خونین پاپی علیہ وفاداران خدا آغاز خواہد شد، چنان کہ در اعصار تاریک از سال 538 تا 1798 واقع شد۔ این امر بہ پایاں مہلت آزمون بشر خواہد انجامید، ہنگامی کہ میکائیل برمی‌خیزد، چنان کہ بہ وسیلہ 1798 نمود یافتہ است، زمانی کہ پاپیت، کہ بہ مدت ہزار و دویست و شصت سال کامیاب شدہ بود، غضب زخم مہلک را دریافت کرد۔

ما این بررسی را در مقالہ بعدی ادامہ خواہیم داد۔

«در یک موقعیت، ہنگامی کہ در شہر نیویورک بودم، در شبانگاہ فراخواندہ شدم تا بناہایی را ببینم کہ طبقہ بر طبقہ بہ سوی آسمان سر برمی‌آوردند۔ این بناہا بہ عنوان نسوز تضمین شدہ بودند، و برای جلال بخشیدن بہ مالکان و سازندگانشان برپا شدہ بودند۔ این بناہا ہرچہ بیشتر و بیشتر اوج می‌گرفتند، و در آنها گران‌بہترین مصالح بہ کار رفته بود۔ کسانی کہ این بناہا از آن ایشان بود، از خود نمی‌پرسیدند: "چگونه می‌توانیم خدا را بہ بہترین وجہ جلال دہیم؟" خداوند در اندیشہ‌های ایشان نبود۔»

«میں نے سوچا: 'کاش وہ لوگ جو اس طرح اپنے وسائل صرف کر رہے ہیں، اپنے طرز عمل کو ویسا دیکھ سکتے جیسے خدا اسے دیکھتا ہے! وہ شاندار عمارتیں کھڑی کر رہے ہیں، لیکن کائنات کے فرمانروا کی نگاہ میں ان کی یہ منصوبہ بندی اور تدبیریں کیسی نادانی ہیں۔ وہ دل و دماغ کی تمام

قوتوں کے ساتھ یہ دریافت کرنے میں نہیں لگے کہ وہ خدا کو کس طرح جلال دے سکتے ہیں۔ وہ اس حقیقت سے غافل ہو گئے ہیں کہ یہی انسان کا پہلا فرض ہے۔»

αυτά τα επιβλητικά κτίρια υψώνονταν, οι ιδιοκτήτες τους αγάλλονταν με Ιεχωβά» φιλόδοξη υπερηφάνεια ότι διέθεταν χρήματα για να ικανοποιούν τον εαυτό τους και να προκαλούν τον φθόνο των γειτόνων τους. Μεγάλο μέρος των χρημάτων που έτσι επένδυσαν είχε αποκτηθεί με αισχροκέρδεια, με το να συνθλίβουν τους πτωχούς. Λησμόνησαν ότι στον ουρανό τηρείται λογαριασμός για κάθε εμπορική συναλλαγή· κάθε άδικη δόσοληψία, κάθε δόλια πράξη, καταγράφεται εκεί. Έρχεται ο καιρός κατά τον οποίο οι άνθρωποι, με την απάτη και την αλαζονεία τους, θα φθάσουν σε σημείο που ο Κύριος δεν θα τους επιτρέψει να υπερβούν, και θα μάθουν ότι υπάρχει όριο στη μακροθυμία του Ιεχωβά»

«صحنه‌ای که سپس در برابر من گذشت، هشدار از آتش‌سوزی بود. مردان به ساختمان‌های بلند و به اصطلاح ضد حریق می‌نگریستند و می‌گفتند: «آن‌ها کاملاً ایمن‌اند.» اما این ساختمان‌ها چنان سوختند، گویی از قیر ساخته شده بودند. ماشین‌های آتش‌نشانی هیچ کاری برای جلوگیری از ویرانی نتوانستند انجام دهند. آتش‌نشانان قادر نبودند ماشین‌ها را به کار اندازند.»

به من تعلیم داده شده است که چون زمان خداوند فرا رسد، اگر در دل‌های انسان‌های مغرور و جاه‌طلب هیچ تغییری پدید نیامده باشد، آدمیان خواهند دریافت که همان دستی که در نجات دادن توانا بوده است، در نابود کردن نیز توانا خواهد بود. هیچ قدرت زمینی نمی‌تواند دست خدا را بازدارد. هیچ مصالحی را نمی‌توان در برپایی ساختمان‌ها به کار برد که بتواند آنها را از ویرانی محفوظ بدارد، آنگاه که زمان معین خدا فرا رسد تا به سبب بی‌اعتنایی انسان‌ها به شریعت او و به سبب جاه‌طلبی خودخواهانه‌شان، کیفر را بر آنان فرو فرستد.

«حتى بين المربين ورجال الدولة لا يوجد كثيرون يفهمون الأسباب الكامنة وراء الحالة الراهنة للمجتمع. والذين يمسكون بزمام الحكم غير قادرين على حل مشكلة الفساد الأخلاقي، والفقر، والعوز، وتفاقم الجريمة. وهم يجاهدون عبثاً لوضع المعاملات التجارية على أساس أكثر رسوخاً. ولو أن الناس أصغوا بمزيد من الانتباه إلى تعليم كلمة الله، لوجدوا حلاً للمشكلات التي تحيرهم.»

کتاب مقدس حالت جهان را درست پیش از آمدن دوم مسیح توصیف می‌کند. درباره کسانی که با دزدی و ستم ثروت‌های عظیم می‌اندوزند، چنین نوشته شده است: «برای روزهای آخر گنج‌ها اندوخته‌اید. اینک مزد کارگرانی که کشتزارهای شما را درو کرده‌اند و شما آن را به فریب بازداشته‌اید، فریاد برمی‌آورد؛ و فریادهای دروکنندگان به گوش‌های خداوند صباوت رسیده است. شما بر روی زمین در عیش و نوش زیسته و به عیاشی پرداخته‌اید؛ دل‌های خود را، چنان‌که در روز ذبح، پرورده‌اید. مرد عادل را محکوم کرده و کشته‌اید؛ و او با شما مقاومت نمی‌کند.» یعقوب ۶-۳:۵

«اما چه کسی به هشدارهایی که نشانه‌های زمان به سرعت در حال تحقق می‌دهند، توجه می‌کند؟ بر دنیازدگان چه تأثیری گذاشته می‌شود؟ چه تغییری در نگرش آنان دیده می‌شود؟ نه بیش از آنچه در نگرش ساکنان جهان نوحی دیده شد. غرق در کار و لذت دنیوی، پیش از طوفان زیستگان ندانستند تا سیل آمد و همه را با خود برد.» متی 24:39. به آنان هشدارهایی از جانب آسمان داده شده بود، اما از گوش سپردن سر باز زدند. و امروز نیز جهان، با بی‌اعتنایی کامل به ندای هشداردهنده خدا، شتابان به سوی هلاکت جاودانی می‌رود.»

«دنیا از روح جنگ به هیجان آمده است. نبوت باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. به زودی صحنه‌های آشفتگی‌ای که در نبوت‌ها از آن‌ها سخن گفته شده است، واقع خواهد

شد.» شهادت‌ها، جلد ۹، صص. ۱۲-۱۴.